

ĐẠO ĐỨC LÀ ĐƯỜNG CHƠN HẠNH PHÚC

THI

*GIÀ, bịnh, tử, sanh, tứ khổ trần,
LAM thiền định tịnh rõ nguyên nhân,
CHƠN tu thấu đoạt cơ siêu thoát,
PHẬT tại tâm linh, sự giản lần.*

Ngã GIÀ LAM lâm cơ báo đàn. Giờ lành, có Đức Như Lai phóng
điển quang xuống trần giáo hóa chúng sanh đàn nội.

Vậy đồng đảng tam ban nghiêm lễ tiếp lệnh. Ngã Già Lam xin
kiếu.

TIẾP LỆNH

THI

*THÍCH giáo Tam Quy Ngũ Giới truyền,
CA bài Bát Chánh, Tứ Đề chuyên.
NHƯ như bất động là chơn pháp,
LAI phục hườn căn đáo bốn nguyên.
GIÁO pháp Phật Tăng hành đúng lý,
CHỦ trì giới nhiệm huệ tâm yên.
THÍCH, Nho, Đạo cũng chung nguồn sống,
ĐẠO vốn là đường giải khổ phiền.*

Thế Tôn hoan hỉ chư thiện nam tín nữ. Giờ lành, Thế Tôn ban ân huệ khắp cả chúng sanh dưới cõi Diêm phù này được tinh tấn trên đường đạo đức.

Vậy Thế Tôn ban phước lành cho thiện nam tín nữ đàn trung tọa thiền tịnh tâm nghe Thế Tôn giáo hóa.

Thế Tôn chứng minh tất cả lòng thành tín ngưỡng của chư Phật tử cũng như trong các giáo đồ, giờ nay để tâm thành kính tưởng niệm đến ngày giáng sinh của Thế Tôn.

Vậy Thế Tôn để đôi lời đạo lý giáo hóa khuyến thiện nhơn sanh tinh tấn trên đường tu học.

Thế Tôn nhắc lại sự hành đạo của Thế Tôn trong 49 năm, lấy thân mình làm khuôn phép, lấy công phu mình tu chứng kết quả đem ra chỉ dẫn lại cho giáo đồ, chớ Thế Tôn không có một câu văn tự nào truyền lại hết.

Nhưng sau khi Thế Tôn tịch diệt rồi, các đệ tử của Thế Tôn mới kết tập lại những lời dạy gọi là Tạng Kinh, Tạng Luật để lưu truyền đến ngày hôm nay.

Vì Thế Tôn xuống giáo đạo bằng xác phàm, tức là thân tứ đại giả, cũng như thiện nam tín nữ đây vậy, hễ hữu hình ắt hữu hoại, chớ như nền Đại Đạo của Thượng Đế khai mở Kỳ ba trong thời mạt pháp này, không dùng xác phàm mà chỉ dùng huyền diệu cơ bút tá thế bằng điển quang.

Bởi vậy nền Đại Đạo sau này mới được bảo tồn chơn truyền đến thất ức niên, chớ như giáo lý giới luật của Thế Tôn mặc dù là lời nói của A Nan cùng Ưu Bà Ly kết tập đủ Tạng Kinh và Tạng Luật, nhưng mới trên hai ngàn năm trăm mấy chục năm mà chơn truyền của Thế Tôn cũng lần lần bị canh cải chia tách biết bao nhiêu là chi phái.

Nhưng rất may thay! Thời Hạ nguơn mặt pháp này Đức Thượng Đế khai mở đạo Trời, thống nhất chơn truyền Tam giáo Ngũ chi lại, rồi một ngày kia thành Đạo, tất nhiên khắp cả nhơn loại trên địa cầu này cũng được thống nhất về mặt tinh thần đạo đức chơn truyền vẫn có một đó thôi.

Này chư thiện tín ôi! Thế Tôn khi sanh tiền giáo đạo, cũng hằng dạy A Nan rằng: Gần gũi với bạn hiền đức, ở chung một xã hội tinh khiết, đi lại với người bạn lành, ấy là chứng được trọn vẹn quả “Đức hạnh thanh tịnh” trong trẻo thơm lành rồi đó.

Trái lại gần gũi với bạn xấu, ở chung với bọn người hư tệ, đi lại với kẻ quấy, ác, độc, hiểm, tàn hại, thì nghịch hẳn. Tại sao vậy hỡi A Nan?

Là vì lại với ta là người đặng trọn lành, trọn đức, thì chúng sanh chịu luật sanh tử, cũng thoát vòng sanh tử, chúng sanh chịu luật bệnh già, chết, khổ, rầu rĩ, áo não, than van, buồn thảm sẽ thoát khỏi những nỗi bệnh, già, chết, khổ, rầu rĩ, áo não, than van, buồn thảm đó vậy. A Nan cùng chư Tỳ Kheo ghi nhớ lời Thế Tôn dạy chánh lý đó!

Thế Tôn nhắc lại lời trước cũng còn lưu trong sử Phật y như thế. Người tu trong Đại Đạo của Trời cũng nên noi gương của những bậc tiền bối cùng các môn đồ của Giáo Chủ khi xưa mà hành đạo.

Đây Thế Tôn cũng nhắc lời ca tụng xưng tán của Đề Bạt là vị Thái tử trong Dòng họ Thích.

Sau khi Thế Tôn thành đạo rồi phổ độ Đề Bạt cũng xuất gia tu trì. Mỗi khi Đề Bạt vào rừng hay ngồi dưới cội cây, hay là ở trong những chòi nhà bỏ hoang để tham thiền an tịnh, thì đều xưng tán bài này:

“Lành thay! Lành thay! Được xuất gia tu trì thật là hạnh phúc biết bao! Thuở tôi còn trong cung điện nhà vua, thì có quan quân canh gác, có tường tháp chỡ che, thế mà thân tôi vẫn lo lắng xao động, không yên giấc được. Đến nay tôi không còn lo lắng việc đời nữa, mặc dù nơi nào, tôi cũng ở yên được.”

Như vậy, chư thiện nam tín nữ có nhận thấy là trên đường đạo đức tu hành hạnh phúc dường nào?

Thế Tôn trong sáu năm ngồi dưới cội bồ đề tìm rõ nguyên nhân nguồn khổ của con người do tội chia rẽ, tham, sân, si mê mà gây nên. Bởi vậy, với giáo pháp của Thế Tôn dạy cho nhơn sanh thấy rõ rằng: Tự mình gây nhân, tự mình chịu quả. Kiếp trước tạo nhân, kiếp này kết quả; rồi kiếp này gieo nhân, kiếp sau kết quả; cứ mãi tạo nối như sợi dây xích liên hoàn, sanh sanh tử tử mãi mãi không bao giờ giải thoát được, chỉ có phép đoạn tuyệt cội rễ là nguồn gốc tham, sân, si, đem thế vào sáu pháp lục độ là: bố thí, trì giới để diệt lòng tham. Nhẫn nhục, tinh tấn để diệt lòng sân. Tham thiền, trí huệ, ấy là diệt lòng si mê vậy.

Thế Tôn hôm nay cũng mừng thấy chư thiện nam tín nữ trong Đại Đạo so sánh lại với những đệ tử của Thế Tôn khi xưa trong hàng Thịnh Văn Duyên Giác cùng Bồ Tát, thì chư thiện tín ngày nay đáng đứng vào hàng Bồ Tát, vì vừa tu thân vừa lo cứu độ nhơn sanh. Còn hàng Thịnh Văn Duyên Giác chỉ tự tu tự độ lấy thân thôi. Chỉ có hàng Bồ Tát mới là dắt dìu nhơn sanh đồng tu học trên đường đạo hạnh.

Thế Tôn so sánh lại Giáo Hội của Thế Tôn khi xưa với Hội Thánh của Đại Đạo thời nay, Thế Tôn rất khen chư thiện nam tín nữ đáng liệt vào hàng Bồ Tát, là lo cứu độ dẫn dắt nhơn sanh đó.

Bởi vậy, Hội Thánh cũng như Giáo Hội của Thế Tôn khi xưa

phải cần nghiêm trì giới luật, vì có thực hành đúng theo giới luật, thì Giáo Hội hay Hội Thánh mới được vững vàng gương mẫu cho nhơn sanh kính phục.

Bởi vậy, khi Thế Tôn tịch diệt rồi, có một Tỳ Kheo còn si mê trong vòng thất tình lục dục, nên thốt ra câu này: Thích Ca còn ở đời hay đem giới luật ra mà bó buộc chúng ta, làm cho mất hết quyền tự do của chúng ta. Nói cái này nên làm, cái kia không nên làm, làm cho ta khổ tâm vì giới luật quá. Từ nay trở đi chúng ta sẽ tùy theo ý muốn.

Bởi câu ấy thấu đến tai Ca Diếp nên mới triệu tập các đệ tử của ta lại mà kết tập Tạng Kinh và Tạng Luật truyền lại đến ngày hôm nay đó.

Thì đây cũng là một gương cho Hội Thánh trong Đại Đạo nên nghiêm trì giới luật.

Vì Đức Thượng Đế không có hình dạng chi, chỉ phóng điện quang truyền lời kinh sám để dạy Đạo thôi, thì chính là Hội Thánh thay thân cho Đức Thượng Đế vậy.

Vậy có câu: “Muốn thờ Trời, phải kính người, mà người được kính thì cũng phải được như tánh Trời vậy.”

Cũng như bên Phật có nói: “Trọng Phật kính Tăng, mà Tăng được kính trọng thì tức nhiên phải làm y như Phật thì nhơn sanh mới kính chớ.”

THI

*Thế Tôn bày tỏ cạn đôi lời,
Lý Đạo phân minh để khuyến đời,
Đạo đức là đường chơn hạnh phúc,
Quyết tu tròn vẹn đáng con Trời.*

BÀI

Phật, Pháp, Tăng thọ trì lời nguyện,
Phải y hành phát triển sự tu,
Trên đường công quả công phu,
Công trình hành đạo sĩ nhu cố cần.
Trong Tam giáo lý chơn có một,
Đại Đạo Trời nòng cốt quy nguyên,
Cả trong ba mối năm giềng,
Do Trời thống nhứt chơn truyền chẳng hai.
Chư thiện tín trì trai thủ giới,
Giới luật hành tiến tới công thành,
Mới là trọn tốt trọn lành,
Mới là đáng phận tu hành chánh chơn.
Nay là buổi Hạ nguơn mặt pháp,
Đại Đạo khai thích hạp căn lành,
Tu là khử trược lưu thanh,
Tu là bỏ dữ làm lành gieo nhân.
Gieo nhân tốt bón phân âm chất,
Cấy giống lành xuống đất chi điền,
Ắt là đơm trổ kết duyên,
Duyên lành tốt đẹp hưởng yên muôn đời.
Tự gieo nhân, tự nhân chịu quả,
Luật của Trời chớ khá lờn khinh,
Biết tu biết sợ vô hình,
Tuy là Trời rộng thình thình chẳng làm.
Cả nhơn sanh Phật tâm đều có,
Ráng hết lòng tế độ chúng sanh,
Cải tà, quy chánh về lành,

*Thượng nguồn được hưởng cảnh thanh an bình.
Cực lạc quốc hữu hình tại thế,
Toàn thiện hơn thoát bể trầm luân,
Thoát điều tham vọng si, sân,
Thoát điều nghiệt chướng thì thân nhẹ nhàng.
Ráng định tịnh tham toàn nhập định,
Để tống ra chúng bịnh trầm kha,
Những điều ác trước tâm tà,
Những điều phiền lụy phù ba cõi trần.
Dứt sạch hết tham, sân, si, ái,
Rửa sạch lòng chánh đại quang minh;
Một lòng một dạ hiển linh,
Điễn lành bố hóa hơn sinh an nhàn.
Trọn thân tâm vẹn toàn trong sạch,
Chứa điều lành tư cách đoan trang;
Hạnh tu phải giữ hoàn toàn,
Nhờ gìn giới luật nên trang thiện từ.
Nay Thế Tôn huấn từ truyền giáo,
Cả nữ nam, học Đạo của Trời;
Ráng mà bền chí chớ lơi,
Trên đường đạo đức sau thời hưởng an.*

Giờ lành, Thế Tôn chiếu điễn quang khắp trên thế giới những cuộc lễ kỷ niệm tưởng đến ngày vía giáng sanh của Thế Tôn hôm nay.

Thế Tôn rất mừng thấy chư thiện nam tín nữ trong Hội Thánh tham thiền nhập định. Điều ấy rất cần thiết cho sự tu học, vì có định tịnh tâm linh mới phát huệ được, có tham thiền mới thông suốt giáo lý cao siêu màu nhiệm ẩn vi được. Kia như thể xác

của chư thiện nam tín nữ còn biết tuân theo luật tuần hoàn lưu thanh khứ trước là: Như phần thể xác phải dùng thực phẩm để nuôi thân, nhưng khi vào thân rồi thì phần nào bổ dưỡng nhẹ nhàng thanh khiết là còn lại nuôi thân, còn những phần trước nặng nề đều tống ra ngoài cả thảy.

Nếu xác thân mà không có sự lưu thanh khứ trước ấy, thử hỏi xác phàm của chư thiện nam tín nữ có tồn tại bền bỉ chăng?

Thì về phần tâm linh là linh hồn cũng phải biết lưu thanh khứ trước, vì trong cõi đời ác trước này biết bao nhiêu là tư tưởng phức tạp, xấu tốt, chánh, tà, hư, nên lẫn lộn.

Người tu tham thiền nhập định để tống ra những tà ý tư tâm ác trước, để lưu lại những phần chánh đáng tư tưởng, mới có thể tiếp ứng với điển Thiêng Liêng mà thông suốt mọi sự mọi việc trên thế gian này đó.

Bởi vậy người giữ Đạo, không đi ra khỏi nhà mà vẫn biết được muôn việc trong thiên hạ. Người giữ được Đạo không dòm ra khỏi cửa mà biết được luật Trời vận hành khắp cả Càn Khôn vũ trụ. Như thế chữ Đạo là quý hóa biết bao, người xa Đạo ắt người không bảo tồn tánh mạng đó vậy.

TRƯỜNG THIÊN

Khá tu bước một đường lành,

Gìn trọn Đạo hạnh cho mình thanh cao.

Chớ nên theo tánh lãng xao,

Biếng hèn hư xấu hại vào thân tâm.

Ai mà giữ Đạo ân cần,

Cõi này cõi khác hưởng phần thanh thoi.

Thế Tôn truyền dạy mấy lời,

Thiện nam tín nữ ráng thời ghi tâm.

*Ngày đêm chuyên luyện âm thầm,
Cho tròn hạnh đạo nhứt tâm theo Thầy.
Mới là được hưởng cái ngày,
Thái bình an lạc Cao Đài rạng danh.
Thế Tôn ban bố phước lành,
Khắp trong sanh chúng đắc thành công phu.
Thế Tôn rút điển chơn như,
Niết Bàn là cảnh thiện từ muôn năm.*

Thế Tôn ban ân lành nam nữ đàn trung, Thế Tôn nhập Niết Bàn. Thăng.

Tiên Thiên Thánh Huấn, quyển XI